

Sankarpoikia

Uuden kulttuuriministerimme Suvi Lindénin ura on lähtenyt käyntiin vähän nikotellen. Ei siinä vielä mitään, että hän sai vaalikampanjaansa rahaa muualtakin kuin sukanvarresta. Kyllä kansa sen ajan mittaan ymmärtää ja antaa ehkä joskus anteeksikin.

Mutta siitä ei ministeri saa ikinä synninpäästöä, että hän ei mennyt lentokentälle vastaan Suomen jääkiekkjoukkuetta, joka tuli peräti Norjasta asti hopeamitalit kaulassaan. Joukkueen äitihahmo Kalervo Kummola suorastaan väänsi itkua havaitessaan majesteettirikoksen. Onhan se nyt ennenkuulumatonta, että ministeri häippäsee jonnekin EU:n ministerikokoukseen muka sillä varjolla että Suomesta tulee EU:n puheenjohtajamaa, vaikka samaan aikaan on tulossa hopeamitalisteja maahan!

Mihin on hallitukselta unohtunut vielä Lipponen ykkösen aikana noudatettu ryhdikäs peruslinja "köyhät kyykkyy"? Miksei ministeriä nähty polvillaan punaisen maton päässä huutamassa ihanaaleijonatihanaa, vaikka hän on kaikkine vaalirahoineenkin kerjäläistyttö näihin miljonääreihin verrattuna?

No, se moka on nyt tehty, eikä sille enää mitään voi - paitsi tietysti erota. Joka tapauksessa vahingosta on otettava oppia. Seuraava huomionarvoinen sankarivieras, jota odotetaan Suomeen, on presidentti Martti Ahtisaari. Hyvin todennäköisesti hän jonakin lähipäivänä saapuu Helsinki-Vantaalle taskussaan allekirjoitettu Kosovon rauhansopimus ja kaulassa kilisten Sukkanauhatarikunnan suurmestarin ruusuke, Serbian kultaisen karhun suurttähti laakerinlehdillä, Rautaristi, Leninin kunniamerkki ja vähintään Nobelin rauhanpalkinnon hopeamitali yli 110-kiloisten sarjassa.

Mitenkäs sitten suu pannaan? Kuka on vastassa mitalimiestämme? Ulkoministerin siellä ainakin pitää olla, ja eduskunnan puhemiehen ja lapsikuoron laulamassa.

Tuskin sekään riittää. Olisi hyvä jo etukäteen miettiä, mitä presidentille annetaan lahjaksi, kun hän tällä tavalla hankkii Suomelle maailmanmainetta ja jäänmurtajatilauksia. Tuntuu ehkä hieman mielikuvituksettomalta turvautua samanlaisiin lahjoituksiin kuin urheiluvoittajille, mutta tässä tapauksessa se on kuitenkin paikallaan: lahjoitetaan sankaripresidentille rantatontti hänen kotikaupungistaan Helsingistä. Paikkakin on jo luontevasti valmiina. Se on tietysti Mäntyniemi. Siinä on jo rakennuskin valmiina, joskin ehkä hirsinen rantasauna voidaan vielä antaa lisäbonuksena.

Tällä ratkaisulla saadaan vältetyksi jääkiekkoilijoiden kanssa sattuneen vahingon toistuminen. Saman tien tulee korjatuksi muutakin vahinkoa, sillä jos presidentti saa jäädä asumaan palkintotontilleen pysyvästi, ei enää tarvita kiusallisia esivaalejakaan.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)